

terhaanden blevet gennemført Love, der i højere Grad har fremmet den Bevægelse, som Bagersvendene havde paabegyndt gennem deres den Gang svage Fagorganisation. Og nu staar vi med et Lovforslag, der foreløbig skal sætte Kronen paa Værket. Den højtærede Ministers Bemærkninger om den kulturelle Side af Sagen kan jeg ganske tiltræde. Enhver vil vide, at for Mennesker, der beskæftiges ved Natarbejde, kan Samlivet med Familie og andre ikke blive af samme Beskaffenhed som det, hvori vi andre befinder os godt.

Jeg konstaterer blot en Mærkelighed ved Behandlingen af denne Sag. Der tales slet ikke mere om det varme Brød om Morgenen. Tidligere var det baade fra Publikums og Rigsdagstaleres Side Hovedanken, at man ikke kunde faa det. Nu viser det sig alligevel, at det kan fremskaffes til Trods for, at der ikke er Natarbejde, naar man blot begynder saa tidligt som i Lovforslaget foreslaaet.

Efter de to ærede foregaaende Taleres Stilling ser det ud til, at der nu skal komme en Sten i Vejen for denne Sag. Jeg vil dog haabe, at det kun har været af Forsigtighedshensyn, af tekniske Hensyn, at man har fremført de forskellige Indvendinger, og at Modstanden ikke bundet saa dybt, som det kunde synes ved første Betragtning. Jeg gør dog opmærksom paa, at Spørgsmaalet, som nævnt, er brændende. Man kan naturligvis sige fra de Partiernes Side, der eventuelt vil modsætte sig Lovforslagets Gennemførelse: Hvad kommer det os ved? Gudbevares, det kan man sige, og det siger man maaske ogsaa. Men jeg gør opmærksom paa, at jeg har tilsendt den ærede Formand en Resolution, der blev oplæst i Gaar ved Mødets Begyndelse. Den er vedtaget af Bagerforbundets Hovedbestyrelse. Efter at have nævnt de forskellige Vanskeligheder, der endnu er ved Behandlingen af Lovforslaget her i Tinget, og forskelligt andet slutter man at udtale, at man agter at lade udgaa Ordre til samtlige Forbundets Medlemmer om, at Arbejdet i samtlige Landets Brødfabrikker, Brød- og Kagebagerier samt Konditorier ikke maa paabegyndes før Kl. 4 om Morgenen og skal slutte Kl. 8 Aften fra og med 1. April 1920. Der føjes dog til, som sædvanlig i Skrivelser af den Art og ved denne Slags Beslutninger, at selvfølgelig er man villig til Forhandling med Mesterorganisationerne om Sagen. Om en saadan Forhandling er paabegyndt, eller hvad den har ført til, kender jeg ikke. Jeg gør imidlertid op-

mærksom paa, at vi i Dag har den 24. Marts, og hvis der ikke sker noget uforudset ved denne Forhandling med Mestrene, saa risikerer man, naar man lader Sagen gaa i Udvalg og ligge Paasken over, at det direkte Resultat af denne Hengemmen af Lovforslaget kan blive, saaledes som det bebudes i Slutningen af Resolutionen, at der opstaar Konflikt paa Grundlag af de Krav, der fremsættes i Overensstemmelse med Lovforslagets Indhold. Derfor synes jeg, at man her som i saa mange andre Forhold fra anden Side maatte kunne se bort fra, hvad man specielt kunde ønske — jeg gør opmærksom paa, at dette Lovforslag ikke er saa vidtgaende, som jeg ønsker —, og sige: Ja, det er et Resultat af Forhandlinger mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i det paagældende Fag, der her foreligger, og vi har dog hidtil i Rigsdagen plejet, naar der forelaa Resultater af saadanne Forhandlinger, at tage dem næsten ubeset, vi har erklæret: de, der skal leve under disse Forhold, maa kende dem, derfor tiltræder vi dette Resultat.

Jeg erkender naturligvis, at den foreliggende Sag maaske mere end meget af det, som angaar indre Organisationsforhold, vender udadtil, men om Brødfordyrelse og lignende som Følge af Natarbejdets Indskrænkning, som det ærede 3die tingvalgte Medlem (Tvede) omtalte, foreligger der i hvert Fald intet. Der er jo i Lovforslaget givet Mulighed for, at de Virksomheder, der ikke er i Stand til straks at gennemføre de Forandringer, som er nødvendige for at faa Toholdsdrift i Stedet for Treholdsdrift, kan faa Dispensation; de skal kun indlevere Begæring inden en bestemt Tid, efter at Loven har været bekendtgjort i Lovtidenden; Begæringen skal da sendes til Ministeriet, som forelægger den for Arbejdsraadet, hvorefter den af dette bliver forelagt for Fællesudvalget af Mestre og Svende. Fællesudvalgets Halvdel kan ikke hindre, at Dispensationen gives, idet det hedder, at det er Fællesudvalget eller Arbejdsraadet, som giver Dispensationen; naar Dispensationen tiltrædes af Arbejdsraadet, saa kan den gives. Nogen umiddelbar Fare for, at der skulde blive grebet stærkt forstyrrende ind i de paagældende Bedrifteres Virksomhed, er altsaa ikke for Haanden. Det er et Skræmmebillede, som stilles op, et Billede af noget, som ikke er til Stede. Der gives Respit til at foretage de nødvendige Forandringer, og med den Skønsomhed, som jeg er vis paa, der vil blive udvist ved Dispensationerne, mener jeg, at den Frygt,